

VIII B

1958

Anja Friman
(säv: Isoisän olkihattu)

On Anja vielä Järvenpäässä täysihoidossa
vaikk kotipaikka nykyään on hällä stadissa
se vaikutusta tuskin häneen vielä tehnyt on
sill vaatimaton hiljainen tää abi pieni on.

Hän mieltynyt on retkeilyhyn vallan kovasti
ja yhden illan viikosta hän sille omisti
mutt varmaan nyt se vähäks aikaa syrjään jäädä saa
kun tenttikirjat esille nyt joutuu vuorollaan.

On saksa Anjan erikoista leipälajia
ei muutkaan kielet hälle tuota suurta harmia
ja matikoissa pärjäisi hän hyvin varmaankin
jos jaksaisi hän harjoitella hiukan enemmän.

Sä joskus mietteisiisi näytät syväst vaipuvan
sä ketä silloin aattelet se jääpi salahan
mutt älä häntä murehdi vaan opiskele vaan
kyll sekin ~~asia~~ järjestyy kun valkolakin saat.
juttu

Sull kaikki mahdollisuudet on valkolakkihin
kun luet sekä harjoittelet ottein reippahin
niin keväällä se todella sun päähäs painetaan
me kaikki jääme sitä onnea sulle toivomaan.

Tuula Kautto.
(säv: Kala-Eemelin valssi)

On seuduilla näillä yks tunnettu kalamies
joka Tuulaksi ristitty on
hän kauniil kutreillaan ja somil sääriillään
poika parkoja kiehtonut on
mutt yks vain mielessä on Tuula tytöllä
jonka saanut hän on koukkuhun
"Ei matka haita lain kun hänet nähdä sain"
punastellen hän näin lausahtaa.
Suo kaikki me tahdomme ain ymmärtää
Onnea toivomme vaan.

Tää tyttö on tunnettu myös muillakin aloilla
siks Seurikselle hän ain samoaa
ja tsaivaamaan oppi hän leikiten vaan.
Ja taidollaan kaikk lumoa
jos teiteissäkin myös yhtä hyvin teet sä työs
niin oottaa suo kesähattu uus
siis heitä mielestä nyt tanssi pojatkin
ja yritä sä vain ponnistaa
sulle me pidämme peukkujamma
Onnea toivomme vaan!

5.
Tapani Juhola:
(säv: Mustalaisviulu)

Nyt alkaa laulu monista eräs vain
on kohteena tällöin Tapani luokalta B
Ei tiedä varmaan onkohan läsnä tuo
hän kovin niin koulun juhlia karttaa aina
On tytöt hälle koettaneet selittää
sinua kaivataan, sä älä unhoita.
Vaan siitä poika välittää vähät vain
ja kotiin hän mieluummin, paljon
mieluummin jää.

Sä kuulet lauseen oppilaiden suusta taan
ett täytyyhän aina luokilla huonoja olla
niin että joku saisi priimuksen arvon tuon
ja juuri taan tittelin Tapani saanut on.
Jos saisi hän luokkaa yksin edustaa
kilvassa kovassa, niin arvo olis ällä.
On laajat tiedot kaverin päässä vain
ja siksi hän yhteiset riennot ne silloin
unhottava on.

Hän radioita ja sähköä muodostaa
ja unelma lentäjän ammatista päässään ollut
On rauhallinen yleensä poika tää
hän koulun pihoja hiljallensa kiertää.
Mutt voi voi hetkeä suuttumuksen äkeän
tyttökin sormilleen silloin saada voi.
Ei huolta maikoilla ole tästä pojasta
mutt kyllä me onnea silti vain sulle
toivotetaan.

Raija Hämäläinen.
(säv: Ilta pienessä kaupungissa.)

Hämy talvi-illan painuu
taakse Haarajoenkin
siellä Raija-tyttö istuu
ääres lampun kirkkaankin
muttei suinkaan aatoksissaan
tämä tyttö unelmoikaan
silmissänsä outo hohde
luotu kauas pilvihin,
ei, on hällä nyt huoli suuri,
jotta saisi monta ällää
tänä keväänä kilvassa.
Raija pieni sievä sorja
pätänsä vaivaa kuni orja
lukemalla lukemalla
näin voi ällät vain saavuttaa.

Mutta tassisävel kaikuu
houkutellen tytön taan
ilonpitoon karkelohon
usein Seurikselle vie,
tämän tytön johtaa tielle
lemmenhaaveiluun se viennee
neidon salaa siivillänsä
kai huomaamatta johtaa
mutta kyllä Raija osaa johtaa
harha-aatoksia pian kohtaa
suuri surma
jottei hurma
liian suurta valtaa saa.
Tasapainon sielullensa
jottei kaiho koulullensa
häviäisi, häviäisi
kirjojen avulla tämän saa.

Mutta kyllä Raija osaa
vielä paljon muutakin
eipä kumma liftausala
sekään hälle vaivaa tuo.
Mutta kuuleppas oi tyttö
jätäpäs jo jännät touhus
sikseen tältä kevähältä
vakavuutta tarvitaan.
Kuules on kohta kirjoitukset
silloin monet aivoitukset
olis tarpeen
ota varteen
tämä neuvo on pätevä
Raija pieni sievä sorja
on jo valkolakin orja
lukemalla, lukemalla
toiveesi harras täyttyy vain.

4.

Rauli Koskinen.
(säv: Ikkunaprinssi)

Rauli ei pieneen tyttöseen voi luottaa
se vain ison ikävän pieneen sydämeen tuottaa
Mutta Raulia katsella kai pieni tyttö
koulussa saa
ennenkuin Rauli koulusta katoaa.
Pulsan takaa Pulsan takaa
Raulin vielä löytää ja häntä voi katsella.

Hän on miehistä vetelin mä minkä tiedän
myös " kultakalaksi" kutsutaan häntä vielä.
Frakki ei oo moitteeton ja huono on
ryhti vartalon
ja taskussa kädet kesälläkin aina on
pulsan takaa pulsan takaa pulsan takaa
Raulin vielä löytää voi.

Kerran illalla ulos taas kun lähdin
niin Rauli mua vastaan jälleen yksin saapui
miksi näin yksin vain
syy on kai tytön petollisen
kun jättää yksin Rauli Koskisen
pulsan takaa pulsan takaa pulsan takaa
Rauli pian katoaa.

Riitta ja Raija Mänty
(säv: Rakkauden kiertokulku)

Miten voi selittää sen
en ennen arvannut en
kun aina silmissäin
katsoin minne päin
näin saman tyttösen.
No, tuon selville sain
heitä on parittain
hepä kaksosiin
kuuluu identtisiin
väittää Simppukin niin.
He arvosanat samanlaiset melkein saa
ei ole siis Riitta yhtään huonompi Raijaa
mut menestykseen mistä sitten löytyy salaisuus
no, kerrommepa sen, jos vaikka lienee keino uus.

Tapa heill on sellainen
jos paperin palasen
jostain löytävät
heti täyttävät
jomman probleemoilla sen.
Vanhan vihon uudeksi saa
kun vain raaputtaa
sitä aikansa kumin palalla
taas voi harjoitella. varmaan
Ei Männyn tytöist epäilystä lie
etteikö valkolakkiin yltäisi tie.

*SiiS hiutaleita valkeita tuo tukkaan ruskean
jõ tänä vuonna kevätuuli varmaan hullussa.*

Oili Mela
(säv: Uska dara)

Oili tyttö kouluhun saapuu
Mäntsälästä kiiruhtaa.
Tumma tukka kauniisti kiiltää
poskensa punertaa.
Abituuraksi hän on jo päässyt
arvoon korkeaan
siksi hyvin lukea hän koittaa
aina on boksissaan.

Mutta kun taas kesä koittaa
hän järvelle kiiruhtaa
Hunttijärven kauniita rantoja
silloin soutaa saa.
Mikäs voikaan olla mukavampaa
kuin istua katsellen
kuinka Jussi venettä ohjaa
Oilia ihaillen.

Ketkeilyä tämä abi pieni
mielellään harrastaa.
Peukku pystyyn ja hynyllänsä
hän automiehet valloittaa.
Kahvipannu vierellä teltan
hauskasti porisee.
Kuu jo nousee, sitä unelmoiden
Oili ihailee.

Koita vielä Oili tyttö
englantia päntätä.
Kirjoitus on kova eessä
siinä koita ponnistaa.
Keväällä varmaan valkohattu
kutrejas somistaa.
Loppuu silloin pitkä koulutiesi
onnea onnea vaan.

Matti Hilli
(säv: Suklaasydän)

Kun juna aamuin porhailtaa
ja Järvenpaan se jo saavuttaa
näät siitä pojan astuvan
tätä koulua kohti kulkevan.
Nimeltään on Matti Hilli
abituurus miehekäs.
Hesan kundi on hän silti
eikä kovin iäkäs.

Sä matikoita jumaloit
ja Eukleidestä ihannoit,
kun jommantunti Keussin tuo
se juhlahetken sukla suo.
Mutta voi voi kauhistusta
saksan tunti aikaa taas
ethän sitä mongerrusta
lainkaan väitä osaavas.

3.
On tanssiin halu sulla suur
mutt puuttuu uskallus vai muu
kun aina koulun hipoissa
sä katsot toisten tanssia.
Kerran ujoutes voita
käy tyttöä sievää hakemaan
valssia tai tangoa koita
huomaat se on ihanaa.

Sua hiljaiseksi mainitaan
mutt juttua näin kerrotaan
löys äiti sulta tikkuja
ja aatteli jo kummia.
Mutt löytyi seikkaan syy nyt selvä
pahast pääsit pulasta.
Tulitikut toisen oli
vain häntä tahdoit rangaista.

Vieil lopuks neuvo sulle tää
koita kieliäkin ymmärtää
ja niitä lue ahkeraan
niin valkolakin varmaan saat.

Seppo Laitinen
(säv: Ilta pienessä kaupungiss)

Kahdeksannen luokan poikiin
kuuluu yksi herrasmies,
joka käytöksellä naisiin
vaikutuksen tehdä ties.
Tällä Seppo Laitisella
sijaa ei oo moittehella,
ahkerasti lukemalla
kahdeksanteen päässyt on.
Niin, on koulutyö helppoa sille
jolta aikaa jää harrastuksille.
Seppo poikakoripallon
himolajiksi omistaa
pelissä kuin pelissä on
voitto hälle esteeton.
Ai ai ai ai ai ai ai ai
pelis kaikki hän valloittaa.

Ritareita nykyaikaan
löytää yhä harvemmin,
esimerkki Sepon vakaan
olkoon toisten kannustin.
Ritari myös neidon voittaa
hälle aina onni koittaa,
sillä nainen kunnioittaa
sivistystä sydämen.

Niin, aikana muutaman vuoden
johti Onnetar tietään tuoden
neidon sievän Sepon tielle
onni jatkuva seuratkoon!
Mutta sulle koe rankka
kirjoitusten joukko sankka.
ai ai ai ai ai ai ai ai
onnen myöskin tuottakoon!

2.

Pirkko Kokkonen
(säv: Preerian keltaruusu)

Te tiedättekin varmaan
tämä tyttö Oulusta on
on monen pojan sydän
nyt siellä onneton
kun vaelsi hän tänne
opintietä kulkemaan.
Ja kohta pääsee sinne
missä valkolakin saa.

Tämä Pirkko kovast jumppaa
ja pelaa tennistä
niin löytää hänet saattaa
silloin urheiluhallista.
Mutta hyvän neuvon sulle
me tässä annamme
pois jumppa vähäks aikaa
ja kirjat esille.

Kun joskus ennen kulki
ohi Pirkon asunnon
siellä ikkinan äärellä näki
Pirkon tutun hahmon
mutta siirtänyt jo siitä
hän pöydän pois on
kai estääksensä haaveilun
mitä iitä mukanaan toi.

Karissaan

Hänen käytöksensä on sievää
ja kuosi moitteeton
kai sillä valloittanut
monet sydämet hän on.
Mutta varmaan yksi sydän
häntä suuresti lämmittää
sen jokainen kai arvaa
kelle kuuluu sydän tää.

Olet ahkera sä ollut
sen kuulimme me juur
kun yhä vielä pinnistät
on valkolakki sun. Nääs
englanti on visaista
sen kaikki tunnustaa
mutt ahkeruus ain paikitaan
siis yritä sä vaan.

Veikko Kaipio
(säv: Janne parka)

Veke poika huoleton
abituuraks päässyt on
aamun kouluun kiiruhtaa
pyörä surraa vaan.
Mielelessään on toive tämä
kuinka selviytyä vois
ja pian koulust pääsis pois
seavasta onnen tois.

Matikoissa hyvä on
tämä poika verraton
probleemat ne ratkeaa
aivan selvään vaan.
Myös jomma helppoa on sille
joka sitä harrastaa
ja siskoltansa varmaan saa
taidon piirustaa.

Juttumies on verraton
Veke poika Kalpion
aina hälle nauraa saa
kun hän toimittaa.
Vakavina kasvot pitää
silmänsä vain nauraa saa
ain juttua luistaa vaan
e ei lopukaan.

Nyt viimeinen on kouluvuos
se monet monet tentit tuo
niissä koita ponnistaa
niinpä keväällä varmaan
valkolakin nähdä saa
kun koulu jää jo kaus taa
siis onnea onnea vaan.

Marja-Leena Kytömaa
(säv: Kaunis pesijätär)

Järvenpää kotiseutu on Leenan
Kytötie vielä lähemmin
jonka vartta tää tyttönen
kuikee askelin reippahin.
Koulun piirissä nähdä saat
katseen kirkkaan ja aatokset parhaat
eikä tyttöä vilkkaampaa
näin hän varmaankin aattelee.
Jos vain tunnilla hissansa
vastata aivan täsmällensä
silloin minunkin päivä on
kirkas kaunis ja huoleton
siis hei ja heikun tietoa riittäis
niin hei ja hei vaan
muun kyllä mä kuntoon saan.

Leenalla hyvä puoli on kieliss
ranskassa tieto parahin
tenteissä kielten reaalinkin
tyttösen luulis pärjäävän.
Hänen yllänsä nähdä saat
muotimekon ja kauniit kengät
eikä tyttöä reippaampaa
näin hän varmaankin aattelee.

jhe.....

Pirkko Kokka.
(säv: Oh,el baion)

Jok aamu Pipä istuvi myös
siinä autossa Haarajoen
jonka pyörien rytminä on:
Kouluhun, kouluhun, kouluhun.
Eivät maikat vain ymmärrä ain
miksi aatokset koossa ei oo
vaan sä katselet ikkunast vain:
Haaveillen, haaveillen, haaveillen.
Oi miksi näin,
sen yksin sä itse vain tiedät.
Ei aivan niin
meillä arvelut myös omat on.

Pari vuottako siitä nyt vain
Mikki kun sinut lumoihin sai
mutta lopussa kääkki kai on.
Arvelen, arvelen, arvelen.
Kauan Pipa sitä surrut hän ei
kun askel jo Seurikselle vei
ja rytminä siellä on tää
El baion, el baion, el baion.
Oi, eikö niin
tämä ehkä lie tuttua sulle.
Oi, eikö niin
tämän kertoa voimme myös muille.

Pian päivät ne kulkiessaan
sulle antavat tenttejä vaan
pyri niissä sä ahertamaan.
Aherra, aherra, aherra.
Kevät kun sitten koittavi taas,
silloin tulokset nähdä jo saat
kuinka ahkera ollut sä oot
Koulussa, koulussa, koulussa.
Niin onnea
tässä toivomaan sulle jäämme.
Jot keväällä
lakin valkean päässä me näämme.

Heikki Tare.
(säv: Monrepos)

Tareen Hessu kahdeksanteen
on jo vihdoin kivunnut,
koulun on hän käynyt tarkkaan
monet housut kuluttanut.
Mahtaneeko koskaan tiesi
käydä siskos latua
silloin tarvitsis ei sinun
katua.

Aikaa vain vähän niin
sulta jää englanttiin
kun tyttöjen luo
tiesi iltaisin tuo
jo liiankin useaan.
Älä vielä täyttä valtaa
anna laiskuudellesi
valkolakki kiharoilles
sopisi.

Jorma Valonen.
(säv: Rosvo Roope.)

Nyt kerron teille tarinan
jos tahdotte sen vaan
ei iloinen se oo
eikä surullinenkaan.
Se on laulu Valosesta
Jorma nimeltään,
joka motskaria polkee
missä joutuu kulkemaan.

Hän pitkä onpi kooltansa
eikä vanha iältään
mutt tervehdystä tärkeää
ei muista ollenkaan.
Kun kahdeksankaan vuotta
ei riitä hälle sän,
mutt valkolakki ehkä
tuon kaiken parantaa.

Viel kuolukirjat Jormaa
ne pitää vallassaan
ei tytöt Järvenpäänkään
hänt pysty hurmaamaan
kosk motskarille tälle
ei ykskään päässyt oo.
Ja Jawa tää siis yksin
On Jorman heila vaan.

Heikki Järvinen
(säv: What ever will be...)

Hän Ruskelasta aamuisin
kouluille saapuu pyörällään ain
pakkasten tullen sateellakin
tuo Heikki Järvinen.
Hämpä kuitenkin
vuoks koulun ei pingota.
Voi lakille yltää hän
mutta kevät sen näyttää tullessaan.

Menkäämme hiukan taaksepäin
vuosia pari
muistathan sen
kun kotimatka myllylle vei
koulutyön jälkeen ain.
Kaikki tiesi sen
sen arvasi jokainen.
Kas Anuhan siellä on.
Nyt se romanssi lienee laimennut.

Armstrongin Louisin vaikutus
Hessuunkin pääsi
sillä nyt on
bändin hän kouluun perustaen
meille kuin? "Satchmo" uus.
Aikakirjoihin sun nimesi piirretään
ett oppilaat tietää sais
Hessun yhtyeen
uran uurtaneen.

Ennenkuin sentään unelmiin
näihin sä vaivut
muistapa tää:
valkoisen lakin vaivoin vain saa
vielä siis aherra.
Sulle pidämme me kovasti peukkuja
niin varmasti onni on
sulla matkassa kirjoituksissa.

Eila Peltola.
(säv: Marianne.)

Öin ja päivin haaveillen
käy Ellu tietään kulkien
laukussa on kirjoja monia
aivoissa aatoksia somia.
Ellu pien oi Ellu pien
vaikk Raimoo aattelee
siiti vielä moni muukin
mieless kiertelee
joilta ei hän rauhaa toki
vielä saanut oo
vaikka kaikki temput tehnyt on
(tosiaan)

Tunnista tuntiin paasaten
juttuja toisille kertoen
jottei maikat liiaksi kiduttais
stailia friidua rasittais.
Ellu pien oi Ellu pien
kun muoti vaihtui taas
kuinkas käy nyt kledjupes
kun säkkimuoti uus
vallan suuren yllätyksen
mielehesi toi
älä siitä piittaa se murheen tois.
(tosiaan)

Öin ja päivin Ellu pien
aatokset sulla yhä lie
stuiduksi sä tulla tahtoisit
mutt vaaditaan sulta tämä nyt
Siis Ellu pien oi Ellu pien
kun Raimoo aattelet
muista että tentit kovat ovat edessä
siksi kundi hetkeks heitä
mielestäsi pois,
jotta lakin haaveet täyttyy vois
(tosiaan.)

Ritva Laitinen.
(säv: Zambesi)

Kun koulutietäsi sä kuljet aamuisin
voit kenties maikallasi nähdä tytön tää
vaik sitten satais olis melko kylmäkin
hän Anttilasta aina polkee pyörällään
on kahdeksanteen käynyt Ritva tiesi sun
et yksin hymyllä oo päässyt tuloksiin
vaik kyllä voitit luokkas hymykilpailur
ja kipsiveistoksella sinut palkittiin
Itsestään on kielet sulle selvää
matikoitakin voit ymmärtää
niissä vaikeutta et siis nää
kun vain jaksaa ahertaa.

Viel harrastuksillekin sulta aikaa riittä
ja moni seura toimintaasi saakin kiittää
kun kaiken kerrotun nyt vielä yhteen lii
on varmaa. menstystä tämätyttö niittää.

Nyt kanssas elämme me myöskin toivossa
nähdä tapahtuvan ilon hetken sen
et kevään ylioppilaiden joukossa
löytyisi myöskin nimi Ritva Laitinen.

8.

Raini Jokinen.
(säv: Imatran Inkari)

Luokalla kahdeksannen
abi on sievä tää
tummat on kutrit hällä
niillä hän viehättää
jokaisen pojan ken
kohdalleen sattuu vaan
aikaansa heille hän
ei tuhlaa laisinkaan
hänellä on kiinnostusta
varmaan aivan muualla.

Junalla Raini kulkee
koulumatkansa
boksissa Riihimäellä
illoin hän ahertaa
mutta kun koittaa
kaivattu lauantai
autoilla Tealle rientää
hän riemuissaan.
Saahan hän siellä
viettää kotoista lauantaita.

kielissä etevyyttään
Raini usein osoittaa
ei hänen tarvitse yhtään
aineitaan valmistaa.
Vaan jos sä realiss
vielä vähän pinnistät
niin on sulla kaunaita
kirjaimia tiilillä
ja valkolakim kauniin
pähäsi silloin saat.

Marja-Liisa Salonen
(säv: Kun aivan pieni ollessain)

Kaikkihan tunnettekin tään
tyttösen sievan rakastuneen
nimen hän kauniin lapsena sai
Marja-Liisa Salonen.
Mut yhdet silmät vaan
saa Liisan nyt tuntemaan
on elämä ihanaa
kun saa rakastaa.

Tyttö on myöskin järkevä
varsinkin kielet ihanaaon
puheissaan ennen oli kärkevä
jäänyt on sekin pois.
Mut ymmärtäähän sen
syy on tuon rakkauden

se hauskasti sulattaa
roudan sydämen.

Nyt eessäs kirjoitukset on
kaivatut varmaan luulenpa niin
ja sit koulukirjat heittää sä saat
muistojen joukkohon.
Vaan kenpä tietäis sen
vaikk palaisi mielehen
kouluvuodet nuo mennehet
sadunhohtoiset.

Riitta Ahokallio.
(säv: Kuningaskobra)

On suojassa koivujen
keskellä Järvenpään kauppalan
kotitalo kivinen
väriltänsä valkoinen
mi on tämän tyttösen
Riitta kyllä taidoillaan
vielä ehtii mihin vaan
kirjoitellen yltää tähtihin
Runosuoni pulppua
aate uuden muodon saa
aivan Kailaan suureen mallihin.
"Ei ainetta parenpaa"
täytyy kai Väiskinkin tunnustaa
virheitä kun korjailee
Riitan ainevihosta
"sen arvo on ällä plus".

Kun Riittamme matkustaa
kesäisin naapuriin lahdentaa
tarkoitus on oppia
ruotsin kieli vaikea
se helppoa on uskoa.
Mutta jotkut typerät
juoruihinsa löytävät
aiheensa vaik Ruotsin puolelta.
Alla Svean auringon
taikka ehka kuutamon
saatoit tehdä tuttavuudenkin.
Mutta ilkeät juorut vaan
aina käy mainetta mustaamaan
laivat kuulu Ruotsiin ei
eikä ranskalaisetkaan
ne kuulu ei juoruihin.

On kutrisi kiharat
ja kulmasi kauniisti kaarevat
joilla sinä valloitat
pojat monet komeat
jos viitsit vain pyydystä.
Mutta yhtä asiaa
et voi sietää mokomaa
se on rotta pitkähäntäinen.
Rotta kyllä ruma on
mutta aivan vaaraton,